

Chương 471: Cô lại “Phát bệnh”!

“Không hiểu không sao cả, lần sau dạy cô.....”

Bùi Duật Thành lẩm bẩm mở miệng.

Sau đó, hấn cầm lấy di động của cô gái, giải khóa vân tay, ngay sau đó dùng di động của Lâm Yên, tự mình gửi đi một tin nhắn cho hấn: [Bùi tiên sinh, cuối tuần này có rảnh không? Rất muốn hẹn hò cùng ngài ...]

.....

Sáng sớm hôm sau.

Lúc Lâm Yên tỉnh lại, phát hiện mình đã nằm ở trên giường.

Bởi vì mới vừa tỉnh ngủ, Lâm Yên còn có chút mơ hồ, chờ sau khi nhớ tới chuyện đêm qua, bỗng nhiên xoay người một cái ngồi dậy.

Xong rồi!

Tối hôm qua cô lại “Phát bệnh”!

Cô nên sẽ không lại làm chuyện gì kỳ kỳ quái quái chứ?

Lâm Yên hoang mang rối loạn bò dậy, đầu tiên vội vàng đánh giá khắp phòng một lần, nhìn xem có thể phát hiện manh mối gì hay không.

Trong phòng mọi thứ bài trí đều giống như trước đó..... Trừ bỏ..... Tất cả đồ ăn vặt trên bàn như thế nào đều không thấy? Chỉ còn lại có một đồng bao nilon.....

Lâm Yên nhìn đồ ăn vặt trên bàn toàn bộ bị ăn sạch, đây thật khiếp sợ. Đêm qua cô rõ ràng không có ăn bao nhiêu, vì sao hiện tại tất cả đều ăn sạch?

Đáng chết, mấy thứ này sẽ không phải đều ăn tất cả vào trong bụng cô chứ?

Mẹ nó! Đây là muốn cô béo chết sao!

Sao lại thế này? Lần này không gây chuyện xấu, biến thành ăn uống quá độ?

Lâm Yên luôn mãi kiểm tra một chút, phát hiện tất cả đồ ăn vặt thật sự đều bị ăn sạch.

Phòng của cô, Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Như đều sẽ không tùy tiện đi vào, càng không thể trộm chạy vào ăn đồ ăn vặt của cô. Cho nên chỉ có một khả năng, những đồ ăn vặt này khẳng định là cô ăn.

Tưởng tượng đến chút nữa phải mệt chết mệt sống giảm bớt calorie, Lâm Yên quả thực hồng mắt.

Đúng rồi, Bùi Duật Thành.....

Trọng điểm là Bùi Duật Thành có bị cô làm gì hay không?

Lâm Yên khẽ lân mò đi ra phòng, vội vàng đi điều tra tình huống một chút.

Bên này mới vừa ra phòng, không nghĩ tới bên tai “Cạch” một tiếng, cửa phòng ngủ cách vách vừa lúc đẩy ra, Bùi Duật Thành từ phòng trong đi ra.

“Khụ khụ, hi, Bùi tiên sinh, chào buổi sáng.....” Đang thò đầu thăm dò, Lâm Yên vội vàng đứng dậy, cố gắng trấn định lên tiếng chào hỏi.

“Lâm tiểu thư chào buổi sáng.” Bùi Duật Thành mỉm cười mở miệng.

Lâm Yên cẩn thận quan sát vẻ mặt Bùi Duật Thành một chút, cảm thấy giống như không có chỗ nào khác thường.

Hắn là không phát sinh cái gì chứ?

Sau một lát do dự, Lâm Yên cân nhắc tìm từ một chút, thật cẩn thận hỏi, “À, Bùi tiên sinh..... Đêm qua..... Có phát sinh chuyện gì đặc biệt hay không?”

Bùi Duật Thành bình tĩnh thông dong nhìn thoáng qua cô gái, “Lâm tiểu thư chỉ, là chuyện gì?”

Lâm Yên gãi gãi đầu, “A? Không có việc gì! Không có việc gì a..... Tôi chỉ hỏi một chút, tùy tiện hỏi một chút Hỏi một chút nửa đêm ngày hôm qua tôi không có làm chuyện gì kỳ quái sao?”

“Cũng không có.” Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên nghe vậy, mới vừa nhẹ nhàng thở ra, theo sau liền nghe được Bùi Duật Thành mở miệng nói, “Trừ bỏ.....”

“Trừ bỏ.....? Trừ bỏ cái gì?” Thân sắc Lâm Yên tức khắc căng thẳng.

Bùi Duật Thành: “Lâm tiểu thư không nhớ rõ?”

Lâm Yên càng khiếp sợ: “Nhớ rõ cái gì?”

Bùi Duật Thành: “Nửa đêm, Lâm tiểu thư gửi cho tôi một tin nhắn.”

“Gì?” Lâm Yên đầu đầu không thôi, vội vàng móc di động ra.

Mẹ nó! Cô biết ngay! Cô biết ngay phải làm ra chuyện xấu! Hơn nửa đêm cô gửi cho người ta cái gì vậy!

Lâm Yên hoang mang rối loạn click mở giao diện tin nhắn, ngay sau đó liên nhìn thấy, quả nhiên, trong di động đêm qua cô đã gửi cho Bùi Duật Thành một tin nhắn.

Nội dung tin nhắn là: [Bùi tiên sinh, cuối tuần này có rảnh không? Rất muốn hẹn hò với ngài ...]

Lâm Yên: “.....”